

Anže Lebinger

Franšizni hiperrealizem

**Sicario 2: Vojna brez pravil |
Sicario 2: Day of the Soldado**

leto 2018

režija **Stefano Sollima**

država **ZDA, Italija**

dolžina **122'**

Sicario 2: Vojna brez pravil (Sicario 2: Day of the Soldado, 2018, Stefano Sollima) je nadaljevanje Villeneuvevega mojstrskega trilerja **Sicario: Onkraj zakona** (Sicario, 2015, Denis Villeneuve) iz leta 2015, ki s filmskim približkom ameriško-mehiške meje vnovič ponuja brutalen vpogled v likvidacijske misije črnih operativcev in boje s karteli, v katerih ne izbirajo sredstev. Da se nekaj podobnega dogaja v resnici, je kristalno jasno. Ameriška administracija je navsezadnje že večkrat skušala pravno utemeljiti zunajsodno pobijanje ameriških sovražnikov. Zaradi dokumentaristične kinematografije so posebej nelagodni uvodni prikazi terorističnih dejanj in dobičarskega tihotapljenja beguncev. Politično odmevne predvolilne obljube o velikem in lepem zidu na meji z Mehiko se v primerjavi s takšnimi prizori zdijo kot pravljica.

»Nisi volk in zdaj je to dežela volkov,« so besede specialista za mamilarke kartele Alejandra (Benicio Del Toro), ki jih v sklepnem delu prvenca v motelu nameni idealistični zvezni agentki Kate Macer (Emily Blunt). Poetično, vesternovsko poslednje soočenje protagonistov je eden vrhuncev ameriške produkcije zadnjih let. Alejandro z grožnjo izsili podpis poročila, s katerim so zločinske metode črnih operativcev v boju z narkokarteli uradno opravljene v skladu z meddržavnimi pravili. Klimaks je le povzetek filmskega premišljevanja, zato je vprašanje, ali cilj opravičuje sredstva, le navidezna etična dilema.

Psihosocialni triler je namreč prekleto jasen v svoji viziji dejanskega: vse meje dopustnega in dovoljenega so v resnici že padle, nasilne likvidacije mamilarskih šefov pa se dogajajo z vednostjo in blagoslovom uradnih institucij. Nasilje je postalo del vsakdanjika, kar nazorno prikaže sklepni prizor prvenca, ko nogometno tekmo otrok za trenutek prekinajo oddaljeni zvoki uličnega streljanja. Prvenec je lastno morečo distopičnost presegal s pomočjo premišljenih kontrapozicij – in prav to v drugem delu manjka *po defaultu*,

saj ni več odlične Bluntove, ki je omilila disonanco med moralnostjo gledalca in amoralnostjo (filmskega) sveta. Ostali so le še volkovi, zaradi česar scenarij, pod katerega se znova podpiše Taylor Sheridan, zelo očitno trpi. Priznani teksaški pisec, znan predvsem po neovesternu **Za vsako ceno** (Hell or High Water, 2016) in hladni kriminalki **Sledi v snegu** (Wind River, 2017), nas skuša s serijo medlih poskusov prepričati, da sta Brolin in Del Toro kar naenkrat vsaj antijunaka, če ne celo junaka, čeprav sta bila seveda vzpostavljena kot izrazita antagonista. Kot še bolj ključna pomanjkljivost se izkaže preočitna želja po nadaljevanjih. Namesto bogatega moralnega medteksta nekonvencionalnega predhodnika, ki je črpal iz stranskih zgodb, je tokratna podzgodba najstnika Miguela (Elijah Rodriguez) bolj ali manj v funkciji predvidljivega zapleta. Franšizenje je posebej moteče v finišu, ko splošni vtis krepko zamaje vsiljiva, hollywoodska, niediegetska napoved tretjega dela.

Ekonomsko motivirane producentske odločitve zmotijo posebej zato, ker je sicer Sheridan ob spremljavi odličnih igralcev tudi tokrat izredno učinkovit, ko v svojem slogu namesto na izobilje dialogov stavi na značajsko ekspozicijo protagonistov. Ne manjka niti brezhibna (tehnična) izvedba, in to kljub odsotnosti prvotne prvokategorniške filmske ekipe, sestavljene iz režiserja Denisa Villeneuvea, direktorja fotografije Rogerja Deakinsa in preminulega skladatelja Jóhanna Jóhannssona. Boj na meji je tudi v režiji Italijana Stefana Sollime (*Gomora*, 2014–16) in ob spremljavi pulzov islandske čelistke Hildur Guðnadóttir še naprej brutalen, distopičen in transgresiven. Racije in cestne formacije so pogostejše, droni smrtonosnejši, helikopterske zasede eksplozivnejše, strelski obračuni pa z udarnostjo spet spominjajo na **Elitni vod** (Tropa de Elite, 2007) Joséja Padilhe.

Žal pa je nadaljevanje v primerjavi s prvencom kljub magnetični, hiperrealistični vizualizaciji vsebinsko manj prepričljiv prikaz eksistencialne nočne more južno od meje kot posledice neprestanih kartelnih spopadov. Pričakovana posledica nadaljevanja za vsako ceno. **E**